

Ve de la plana anterior

giosos, segons deien, en català, els «locutors» i presentadores de la comunitat jueva a Barcelona. En realitat després ho han fet extensiu i han dit que el que veïem i oïem corresponia a tota la comunitat jueva de Catalunya.

La meua sorpresa ha estat en escoltar que tot el que han dit els seus membres, vells i joves, i que totes les paraules que han emprat en el desenrotllament de les seves cerimònies festives i religioses, han estat en castellà, però contestant correctament les preguntes que els han fet en català.

En castellà han dit que les seves famílies feia dècenns que vivien i havien trobat bon acolliment a Catalunya. I aleshores, jo, que portat per un sentimentalisme liberal he trencat més d'una llança en defensa d'aquest poble que en el transcurs del temps ha estat objecte de tantes persecucions, he pensat que havia arribat l'hora de revisar conceptes.

Recordo que un company del Consistori de Girona, que no pertanyia al meu grup polític, en el temps en què hi vaig ser, en alguna ocasió em va dir que la qüestió del barri jueu, el Call, l'estàvem desorbitant, i que Girona no tenia per què sentir-se propera a un conjunt ètnic que mai no havia arrelat de veritat al poble català, sinó que més aviat havia estat en contra del sentir popular.

Jo no sé si algun dels membres d'aquesta comunitat podria trobar alguna explicació a aquest fet, però en tot cas sóc jo el qui haig de reflexionar fins a on els fets es produeixen per mala voluntat dels opressors o per l'estúpid allunyament de la realitat per part dels qui sempre s'han proclamat oprimits. **Ricard Dalmau** (Girona)

Tots els carrers de Girona

El carrer del Canonge Rovira

407

El carrer del Canonge Rovira es troba situat dins del barri de Sant Narcís, en un indret tancat al pas dels cotxes i mig amagat darrera els blocs de pisos que configuren el carrer d'en Cristòfol Colom. Les tres cases que foren aquest petit carrer —habitades per les famílies Alberch, Pardo i Vizcaino— donen per la part del jardí amb el passeig d'Olot, al qual poden accedir per sengles passos de viants, un sense nom, i l'altre retolat com a carrer de l'arquitecte Guillem Bofill. De tota manera, els passos més usuals d'accés a aquesta via, són pel carrer de la Mare de Déu de la Salut —mitjançant un petit pas emporlat— i pel carrer d'en Cristòfol Colom mitjançant un túnel que travessa pel bell mig els esmentats blocs de pisos.

Les cases que formen el carrer del Canonge Rovira són de planta baixa i pis, amb un jardinet al darrera, i foren ocupades d'ençà dels anys 1951-1952. Durant un temps fou l'espai de jocs de la mainada d'aquest sector de Sant Narcís, i l'indret escollit per fer-hi els focs de Sant Joan, aprofitant que no hi tenen accés els cotxes. Fou urbanitzat l'any 1982, quan s'agençà un petit tram per al pas dels cotxes dels veïns i es féu una petita placeta amb bancs. Queda pendent encara la renovació de tot l'espai que hi ha



El carrer del Canonge Rovira, situat al barri de Sant Narcís. Foto: Marisa Morillo.

finis els blocs d'habitatges que tenen la seva entrada pel carrer d'en Cristòfol Colom, i que resta actualment sense cap mena de destinació útil.

En el ple de l'Ajuntament del dia 4 de gener del 1952 es decidia posar en aquest carrer el nom de Marcelino Menéndez y Pelayo (Santander, 1856-1912), conegut escriptor i director de la Biblioteca Nacional de Madrid, el qual va durar fins l'annexió de Salt a Girona, moment en què es plantejà la substitució dels noms duplicats. Seguint les directrius que inspiraren aquests canvis de noms de carrers, hom s'estimà més de mantenir el seu homònim saltenc atès el seu superior pas

demogràfic i comercial.

Aleshores, i en concret en el ple del 7 de març del 1975, se'l batejà novament com a carrer del Canonge Rovira, en record d'un capellà-guerriller que comandà una partida de patriotes que lluitaren contra els francesos arreu de la comarca en el període 1808-1814. Emili Grahit i Papell, en un article als Annals de l'Institut d'Estudis Gironins fa una semblança d'en Francesc Rovira, a qui sabem fill de Sant Miquel de Campmajor. Actuà en la Guerra Gran contra la República Francesa (1793-1795), però la seva renomada li ve del seu protagonisme en els setges i la guerra del francès. L'any 1808 era prevere i doctor en teologia, i

convocà a Banyoles un cos format per gent que vagava arreu i els organitzà fins assolir el comandament d'una partida de 600 voluntaris.

Durant els setges de Girona fou capità de la sisena companyia de reserva i dirigí un batalló d'expatriats. Amb tot, el fet d'armes més destacats que tingué com a protagonista a Rovira s'esdevingué a Figueres. La nit del dia 11 del 1810 escollí 360 veterans, i després de degollar els guàrdies ocupà el castell de Sant Ferran: va fer 2.000 presoners i s'apoderà de 350 armes d'artilleria, 400 cavalls i 30.000 fusells. Per aquest fet, el cos que comandava rebé el títol de «Regiment de Sant Ferran», i Rovira assolí el càrrec de Brigadier. En acabar la dominació francesa retornà al sacerdoci i passà a València on fou ardiaca de l'Església Metropolitana.

Segons explica l'historiador Grahit, Francesc Rovira escapà de ser assassinat per set desertors de l'exèrcit francès enviats pels seus generals amb l'únic objectiu de matar-lo, gràcies a la confiança d'un gironí anomenat Joan Piserra.

Ramon Alberch i Fugueras

N. del R: «El carrer d'Antoni Rovira i Virgili que hauria de continuar la sèrie, ja fou publicat sota la denominació de Germans Maristes».

NECROLÒGIQUES

JAUME GARSABALL I BOSCH

Va morir ahir a Girona, a l'edat de 57 anys, **Jaume Garsaball i Bosch**. Havia nascut a les Borges Blanques (Lleida) i residia a la Terminal de Tossa s/n de Tossa de Mar.

La missa exequial en sufragi de la seva ànima tindrà lloc, avui a 2/4 de 10 del matí, a la capella de l'Hospital de Santa Caterina de Girona.

MARIA DONAIRE I CAMPO

Va morir ahir a Girona, a l'edat de 73 anys, **Maria Donaire i Campo**. Era natural de La Carolina (Jaén) i residia al carrer Costabona, 12 de Girona.

Era vídua de Francisco Pérez i Jordán, i tenia dos fills, Cándida i Francesc.

La missa exequial en sufragi de la seva ànima tindrà lloc avui, a les 11 del matí, a l'església de Santa Eugènia de Ter de Girona.

JOAQUIMA SOLÉ I MASMITJÀ

Va morir ahir a Girona, a l'edat de 77 anys, **Joaquima Solé i Masmitjà**. Havia nascut a Olot i residia al carrer Roser, 15 d'Olot.

Era vídua de Ferran Rossell i Descamps, i tenia tres fills, Carme, Pilar i Xavier.

La missa exequial en sufragi de la seva ànima tindrà lloc avui, a les 6 de la tarda, a l'església de Sant Esteve d'Olot.

DIEGO CANO I CERVANTES

Va morir abans-d'ahir a Girona, a l'edat de 77 anys, **Diego Cano i Cervantes**. Era natural de Vera (Almeria) i residia al carrer Montnegre, 6 de Girona.

Era vidu d'Antonia Flores i Martínez, i tenia dues filles, Rosa i Antonia.

La missa exequial en sufragi de la seva ànima tindrà lloc avui, a 2/4 de 5 de la tarda, a l'església de Santa Eugènia de Ter de Girona.

JOSEFA ALJARILLA I MONTOYA

Va morir ahir a Figueres, a l'edat

de 91 anys, **Josefa Aljarilla i Montoya**. Residia al carrer Dr. Pasteur, de Figueres.

Era vídua de Josep Morales i Ateas, i tenia tres filles, Dolors, Rosa i Magdalena.

La missa exequial en sufragi de la seva ànima tindrà lloc avui, a 2/4 de 5 de la tarda, a l'església del Bon Pastor de Figueres.

JOAN DELÓS I MARTÍ

Va morir ahir a Olot, a l'edat de 83 anys, **Joan Delós i Martí**. Era natural de les Planes i residia al carrer Sant Cristòfol, 63 d'Olot.

Era vidu de Maria Aumatell i Planella, i tenia dos fills, Adelina i Manel.

La missa exequial en sufragi de la seva ànima tindrà lloc avui, a les 12 del migdia, a l'església del Sacrat Cor «Caputxins», d'Olot.

PREGUEU DÉU EN CARITAT
per l'ànima de



Isidor Sureda i Fulladosa

que ha mort el dia 22 del corrent
a l'edat de 83 anys, havent rebut els S.S. i la B.A.

A.C.S.

La seva esposa, Rosa Güell i Riera; fills, Sebastià, Beneta i Joaquin; fills polítics, néts i tota la família, els preguen un pietós record.

L'enterrament tindrà lloc avui dimecres a les 11 del matí, a la paròquia de Sant Vicenç de Tossa de Mar.

No es convida particularment. Casa Mortuària: C/. Pola, nº 8
Tossa de Mar, 23 d'abril de 1986

1r. ANIVERSARI DE LA MORT DE

Joaquima Marín i Vilarrassa

que ens va deixar el dia 21 d'abril de 1985 a Barcelona

El seu espòs, fills, pares, germans i família tota agrairan una oració en memòria seva. La missa d'aniversari per la seva ànima se celebrarà avui dimecres, dia 23, a les 7 de la tarda, al col·legi Dominiques de Salt.

Girona, 23 d'abril de 1986

ACLARIMENT

A la plana XII del suplement «Josep Pla: vint-i-cinc retrats», publicat en la nostra edició de diumenge passat, es reproduïa un dibuix del Mas Llofríu. Aquest dibuix era obra de Rodolfo Candalaria, i es realitzà l'any 1984, com indica el mateix autor, i cosa que, per error, no s'esmentà